

Under D. K.s nye Program.

—o—

Sommerferien er endt, og D. K. gaar ind til et nyt Arbejdsaar, et Aar, som vil stille større Krav saavel til Styrelsen, som til de mange Medlemmer, end noget tidligere Aar. Kampen for Valgretten er lykkelig afsluttet, — det er sandt — men en anden og mulig vanskeligere Kamp forestaar: Kampen for at sikre vor Sag Sejrens fulde Udbytte.

Den uomgaaelige Betingelse herfor er, at vi ikke viger en Tomme fra vort Program, saaledes som vi vedtog det paa Odense-mødet. Her gælder intet Udenom, ingen Gaaen paa Akkord. Enhver, som har stillet sig ind under dette Program, har taget sin Del af Ansaret for dets Overholdelse, og staar D. K. til Regnskab, om han eller hun i noget Forhold handler der imod. Thi enhver saadan Handling staar ikke alene for vedkommendes egen Regning, men falder tilbage paa Dansk Kvindesamfund og svækker dets Handlekraft.

Fordrer vi, at Offentligheden skal forstaa vor Sags Alvor, da maa vi først og fremmest vise, at vi selv tager den alvorlig.

Vi maa vise Verden, at det er Alvor med vor Selvopdragelse til en fuldmyndig Borgers Ansvar og Arbejde, og søge den Kundskab, vi mangler, overalt, hvor den findes os.

Vi maa vise, at det er Alvor med vort Krav om Mands og Kvindes fulde Ligestilling; vi maa aldrig selv i vore private Forhold bukke under for den Fristelse at skaffe os kvindelig Arbejdskraft paa billigere Vilkaar, end dem, hvorfor den tilsvarende mandlige kan faas, selv om vi derved gaar Glip af en økonomisk Fordel. Vil man stille sig i en stor Sags Tje-

neste, maa man ogsaa bringe de personlige Ofre, som Sagen kræver, thi *langt undskyldeligere er det slet ikke at befatte sig med Sagen end at forfuske den i Offentlighedens Bevidsthed.*

Vi maa vise, at det er Alvor med vort Formaal at forbedre Kvinders og Børns Stilling særlig ad Lovgivningens Vej. Vi maa aldrig række saa meget som en Fingers Hjælp til at støde den Kvinde, som Dobbeltmoralen har udstødt, dybere ned i Ulykken, men vi maa paa den anden Side heller ikke forvrænge Kravet om moralsk Ligestilling saaledes, at det kommer til at betyde en almindelig Sænkning af den moralske Fordring. Den rene Luft, som altid har hersket indenfor D. K.s Mure, maa vi gøre os det til en Æressag at bevare.

Vi maa vise, at det er Alvor med vort Krav om Forbedring af Børnenes Kaar. Altfor mange Børn gaar aandelig og legemlig til Grunde i dette Land, men kunde have været reddede for Livet og Samfundet, om Lovens Haand i rette Tid havde grebet ind og værnet dem. Det bør være vort Maal, at overalt i Landet, hvor D. K. har rejst sin Stander, der føles det, at der er et Moderøje, som vaager over Børnenes Tarv.

Det gik forholdsvis let paa Mødet i Odense med at komme til Enighed om D. K.s nye Program, vi maa haabe, at Kravet om Overholdelsen af Programmet ikke maa forstyrre denne Enighed, men maa møde Forstaaelse fra alle Sider. D. K.s Medlemmer kan dele sig paa partipolitiske Spørgsmaal, men paa kvindesaglige Spørgsmaal kan vi det ikke, der bør ingen Partipolitik drive sin Kile ind i vort Sammenhold.

Det blev vedtaget paa Mødet i Odense, at D. K. ikke skulde tage Opstillingen af kvindelige Kandidater til Rigsdagen i sin egen

Haand, men rette Henvendelse til forskellige Partier om at opstille bestemte Kvinder, som vi kan føle os repræsenterede ved. Saadanne Henvendelser vil finde Sted, naar Fællesstyrelsen har været samlet til sit Septembermøde. Vi vil haabe, at det Samarbejde med Partierne, som D. K. saaledes vil forsøge, maa bære gode Frugter. D. K. møder til Arbejdet med et fuldt færdigt Program, som enhver Mand, der virkelig ønsker Kvinden som sin jævnbyrdige Arbejdssfælle, med Lethed maa kunne gøre til sit. Vi venter nu med Spænding paa at se de Programmer, hvormed Partierne, naar de har sundet sig paa Grundlovsreformen, hver især vil præsentere sig for os, thi før disse Programmer er blevne offentlig fremsatte, vil det sikkert falde vanskeligt for D. K. at faa de *rette* Kvinder til at træffe deres partipolitiske Valg.

Lad os skilles.

—o—

Jeg har altid tænkt, at naar Kvinder havde faaet Valgretten og dermed Midlet til at gribe direkte ind i Statens og Kommunernes Styrelse, saa burde alle Kvindeforeninger opløses, og jeg har ventet paa, at en af de Ledende indenfor Dansk Kvindesamfund skulde tage Ordet herfor. Det synes imidlertid ikke at blive Tilfældet, og jeg vil da gerne have Lov her i Bladet at sige min Mening om denne Sag, maa-ske en og anden kan have lignende Tanker.

Gyrithe Lemche har talt om Dansk Kvindesamfunds Fremtidsarbejde, altsaa om det, som nu skal samle os, her nævner hun først Oplysningsarbejdet; ja, naturligvis skal vi søge politisk Oplysning, men hvorfor just i en Kvindeforening. At læse sin Avis, følge Vælgermøder og andre offentlige politiske Møder, det er vist, hvad de fleste Kvinder (og Mænd) kan overkomme; har nogen Lyst til Diskussionsmøder, Kursus i Samfundslære osv., saa lad os ordne saadant i vore Foredragsforeninger, Ungdomsforeninger og saadan-